

пач. 20 ст. ўтрымлівалася за кошт казны, збораў за навучанне і ахвяраванняў. Выкладаліся: рус. мова і славаеснасць, латынь, ням. і франц. мовы, гісторыя, філасофія, заназнаўства, матэматыка, фізіка і інш. Сярод выхаванцаў Я. Лучына і Ядвігін Ш. Выкладчыкі — выпускнікі ун-таў, духоўных акадэміі і семінарыі, настаўніцкіх ін-таў, кансерваторыі. Пры гімназіі дзейнічала царква, царк. і свецкі хары, змешаны і духавы аркестры, фіз., прыродазнаўчы і мінералагічны кабінеты (у 1842—62 дзейнічаў шляхетны пансіён). У 1915 — 690 навучэнцаў. Восенню 1915 эвакуіравана ў Маскву.

Літ.: Памятная книжка Виленского учебного округа на 1915 г. Вильна, 1915.

А. Ф. Самусік.

МІНСКАЯ МУЗЫЧНАЯ ШКОЛА. Існавала ў канцы 19 ст. ў Мінску. Адкрыта ў студз. 1894. У школе выкладаліся ігра на фп. (выкладчыкі С. Шацкіна — кіраўнік школы, С. Галіна-Хаванская, І. Дабржэвіч, Р. Масткова, М. Ліпальд), скрыпцы (К. Пушылаў, Б. Шалоўскі), сольныя (Н. Карафа, М. Страмавухава) і хар. спевы, тэорыя музыкі (Ліпальд); усе педагогі мелі вышэйшую муз. адукацыю. Выкладанне ялося «па кансерваторскай методзе». Давалася абавязковыя вучнёўскія і адкрытыя публічныя канцэрты са складанымі праграмамі (творы В. А. Моцарта, Л. Бетховена, Ф. Мендэльсона, Ф. Шапэна і інш.).

Літ.: Пракапцова В. П. Мастацкая адукацыя ў Беларусі. Мн., 1999. С. 122—123. В. П. Пракапцова.

МІНСКАЯ ПАРФУМЁРНАЯ ФАБРЫКА «ВІКТОРЫЯ». Дзейнічала ў 1865—1914 у Мінску. Выпускала крышт. соду, туалетнае мыла, сіньку для бялізны, мазь для чысткі металаў, крэм для абутку. У 1910 працавала 27 чал., выпушчана прадукцыі на 39 тыс. руб. З 1913 мела эл. рухавік. Ф-ка мела аддзяленні ў Магілёўскай губ.

МІНСКАЯ ПАСТЭРАЎСКАЯ СТАНЦЫЯ, медыцынская ўстанова ў Мінску, якая займалася вырабам антырабічнай (супраць шаленства) вакцыны, правядзеннем антырабічных прышчэпак дыягнастычным даследаваннем жывёл на шаленства і барацьбой з эпідэміямі; была таксама навукова-практычным цэнтрам па падрыхтоўцы ўрачоў для Мінскай губ. Адкрыта 2.2.1911. Пры станцыі працавалі хіміка-бактэрыял. і суд.-мед. лабараторыі. Займалася таксама н.д. дзейнасцю (даследавалі бактэрыялогію туберкулёзнай палачкі, хворых на малярыю). З лета 1920 да ліп. 1922 не дзейнічала. У 1924 станцыя пераўтворана ў пастэраўскае аддзяленне Бактэрыял. (Пастэраўскага) ін-та (зараз Бел. НДІ эпідэміялогіі і мікрабіялогіі).

МІНСКАЯ ПАЎСТАНЦКАЯ АРГАНІЗАЦЫЯ 1863, арганізацыя па падрыхтоўцы і кіраўніцтву паўстаннем 1863—64 у Мінску і Мінскай губ. На першым этапе гал. ролю ў ёй адыгрывалі «чырво-

ныя»: А. Трусаў, І. Козел, К. Марцінкевіч і інш.; у Навагрудскім пав. — У. Борзабагаты і В. Клімовіч, у Барысаўскім — М. Цюндзвяшкі. Арг-цыя паступова набыла характар сістэмы губ., гар. і пав. органаў з падзелам на цывільныя і ваенныя. Вясяню 1863, з далучэннем да паўстання партыі «белых», многія важныя пасады апынуліся ў руках памяркоўных элементаў, звязаных з памешчыкамі. Асн. ваен. сілу ў арг-цыі складалі «чырвоныя», што дазволіла паўстанцкім атрадам у крас. 1863 арганізавана выступіць супраць царызму. З лета 1863 паўстанцкім губ. камісарам стаў доктар М. Аскерка. Увосень 1863 К. Каліноўскі паслаў у Мінск свайго памочніка І. Яманта, які разам з Аскеркам і К. Пялікішам (губ. цывільны начальнік) рэарганізаваў арг-цыю. Разгромлена царскімі ўладамі ў пач. 1864. Г. В. Кісялёў.

МІНСКАЯ ПЕТРАПАЎЛАЎСКАЯ ЦАРКВА, помнік архітэктуры з элементамі рэнесансу ў Мінску. Пабудавана ў пач. 17 ст. разам з Мінскім Петрапаўлаўскім манастыром правасл. брацтвам на скрыжаванні вуліц Нямігі і Ракаўскай. У 1793—95 адрамантавана і перайменавана ў Кацярынінскую (вядома і пад назвай Жоўтая). У 1870—71 перабудавана (зменены завяршэнні 2 вежаў на гал. фасадзе). Перабудовы былі і ў 1-й пал.

Мінская Петрапаўлаўская царква.

20 ст. (зняты купал, зроблена прыбудова). Мураваная 3-нефавая 6-стаўповая базіліка з 5-граннай апсідай і 2 вежамі. Гал. фасад 3-часткавы: цэнтр. ч. завершана высокім трохвугольным франтонам, над уваходам вял. паўцыркульнае акно; 2 бакавыя ч. дэкарыраваны неглыбокімі нішамі паўцыркульнага і прамавугольнага абрысу, фланкіраваны 3-яруснымі вежамі-званіцамі, якія завершаны шлемападобнымі купаламі. Над апсідай — фронтон асн. аб'ёму з локарнай. Бакавыя фасады дэкарыраваны высокімі пілястрамі, паміж імі ў неглыбокіх нішах спараныя паўцыркульныя аконныя праёмы. Сцены завершаны тонкапрафіляваным карнізам. Побач з царквой захаваўся царк. дом 19

ст. Храм пашкоджаны ў Вял. Айч. вайну. У 1972—79 рэстаўрыраваны.

Г. І. Чарняўская.

МІНСКАЯ ПРАВАСЛАЎНАЯ ЕПІАРХІЯ, адм.-тэр. адзінка правасл. царквы з цэнтрам у Мінску. Утворана ў крас. 1793 у складзе Грэка-расійскай (Рускай) правасл. царквы. У 1-й трэці 19 ст. ўключала тэр. Мінскай, Віленскай і Гродзенскай губ. З 1840 тэр. епархія ахоплівала толькі Мінскую губ. У 1921 зах. частка епархія апынулася ў Польшчы і перайшла пад юрысдыкцыю Польскай аўтакефальнай правасл. царквы. У ліп. 1922 абвешчана Мінская мітраполія, якая падзялялася на Мінскую, Бабруйскую, Мазырскую, Слуцкую епархія. Мітрапалітам стаў епіскап мінскі *Мелхісэдэк*, які т.ч. узначаліў усю правасл. царкву на тэр. БССР. У выніку рэпрэсіі супраць духавенства ў 1930-я г. епархія фактычна спыніла дзейнасць. Ва ўмовах ваен. акупацыі ў кастр. 1941 адноўлена ў рамках *Беларускай аўтакефальнай праваслаўнай царквы*. У 1950-я г. ў сувязі з тым, што епіскапы на інш. бел. кафедрах не прызначаліся, М.п.е. ў рангу мітраполіі заставалася адзінай у Беларусі (кананічна падпарадкоўвалася Маскоўскаму патрыярхату). У 1989 утвораны Бел. экзархат Маскоўскага патрыярхата (*Беларуская праваслаўная царква*), сталі адраджацца інш. епархія. З лют. 1992 межы М.п.е. сталі супадаць з адм. граніцамі Мінскай вобл. На 2000 у епархія 279 царк. прыходаў, 4 манастыры, дзейнічаюць *Мінская вышэйшая духоўная семінарыя і Мінскае духоўнае вучылішча*. З 1989 адноўлена выданне «*Мінскіх епархіяльных вядомасцей*».

Літ.: Шэйкін Г. Мінская епархія // Бел. правасл. календар. 1997. Мн., 1996.

Г. М. Шэйкін.

«МІНСКАЯ ПРАЎДА», грамадска-паліт. газета, орган Мінскага аблвыканкома і абл. Савета дэпутатаў. Выдаецца з 1.11.1950 у Мінску; спачатку на бел., з 1990 — на бел. і рус. мовах 3—5 разоў на тыдзень. Асвятляе пытанні грамадска-паліт., эканам. і культ. жыцця Мінска і Мінскай вобласці. Матэрыялы змяшчаюцца пад рубрыкамі: «Ідэя, пошук, прадпрымальніцтва», «Спажывецкі рынак», «Галерэя», «Спадчына», «Тэатральны біокуль», «Анон» і інш. З публіцыстычнымі артыкуламі выступаюць вядомыя дзеячы культуры, мастакі, крытыкі, друкуюцца новыя творы майстроў слова, творы маладых аўтараў.

А. У. Клімовіч.

МІНСКАЯ ПТУШКАФАБРЫКА імя Н. К. Крупскай. У 1945 на паўн. ускраіне Мінска арганізаваны саўгас па галоўлі птушкі. У 1950 пераўтвораны ў птушкафабрыку імя Н. К. Крупскай. Асн. прадукцыя (1999): свойскае птушка свежая, ахалоджаная, вэнджаная, каўбасы, сасіскі, сардэлькі, кансервы з мяса свойскай птушкі, свежыя яйкі, яечны парашок, вырбы з пуху і пер'я (падушкі і коўдры).